

قطع واردات گاز ایران، تولید برق عراق را تا ۱۲ هزار مگاوات کاهش خواهد داد

دوراهی بغداد؛ تهران یا واشنگتن؟

میان مدت واقع بینانه تر است. فرض کلیدی این است که واشنگتن میان «گاز ایرانی» و «گاز ترانزیتی از مسیر ایران» تفکیک قائل شود.

تنگیزه بیشتری پیدا می کنند. ترکمنستان می تواند به عنوان تامین کننده جدید مطرح شود، تامین کنندگان LNG می توانند سهم بیشتری از بازار عراق بگیرند و سرمایه گذاری در جمع آوری گازها، همراه داخله عراق، می تواند توجیه

این است که جایگزین روی کاغذ با جایگزین پایل تحویل تفاوت دارد. قرارداد، خط لوله، ایانه دریافت، ظرفیت انتقال، ساز و کار پرداخت، معافیت تحریمی باید همزمان فراهم شوند و همین مساله باعث شده خروج سریع از گاز ایران برای بغداد دشوار باشد. از همین جهت، چند سیر برای ادامه بحران قابل تصور است.

سناریوی نخست: فشار مهلت دار
اگر واشنگتن به این جمع بندی برسد که اگر فوری گاز ایران می تواند بحران عراق را تشدید کند، احتمال دار فشار به سمت یک جدول زمانی برای کاهش تدریجی واردات تغییر کند. در این مدل، بغداد فرصت بیشتری برای توسع گاز داخلی، افزایش واردات LNG به عراق و کار مسیری جایگزین پیدا می کند. ایران بخشی از بازار خود را برای مدتی حفظ خواهد کرد، بدینا که آمریکا همچنان به هدف تساهل و ایستادن نزدیک می شود. این سناریو از نگاه برخی از نفعان محتمل تر از قطع گازگانی است، زیرا با محدودیت های واقعی شبکه برق عراق سازگارتر است. فرض کلیدی آن است که واشنگتن ثبات عراق را بر سرعت اجرای فشار ترجیح دهد.

سناریوی دوم: قطع سریع
اگر آمریکا بر پیمان سابق واردات پاد فاکتورهای LNG و بغداد نتواند معافیت یا سهم باقی‌مانده عراقی بچاپر خواهد شد برای حفظ بخشی از تولید برق به سوخت‌های مایع مانند LNG یا مدیریت مصرف روی می‌بازد. در این صورت، هزینه تولید برق برای پدای می‌شود و افزایش بیشتری به‌دوچه دولت وارد می‌کند و مصرف‌کننده عراقی نیز احتمالاً نخستین گروهی است که هزینه این تغییر را احساس می‌کند. این گزینه از نگاه بین‌المللی نیز ریسک بالایی دارد؛ زیرا جایگزینی از محصو تولید توجیهی از گاز خط لوله‌ای در مدت کوتاهی، بدون ظرفیت آماده، ساده نیست. فرض می‌کند این است که عراق بتواند سوخت جایگزین را سریع‌تر از آنچه اکنون تصور می‌شود جایگزین کند.

سناریوی سوم: تنوع بخشی به منابع
یکی از راه‌های واقع‌بینانه‌تر می‌تواند تنوع بخشی به منبع گاز باشد، بدون آنکه الزام سام‌نقش منطقه‌ای ایران حذف شود. کارگرمکنستان از طریق زیرساخت‌های موجود می‌تواند نمونه‌ای از چنین مدلی باشد؛ عراق، این حالت گاز غیرایرانی دریافت می‌کند، اما ممکن است همچنان به شبکه‌ای مسیریهای عبوری مرتبط با ایران نیاز داشته باشد. برای کارگرمکنستان این سناریو به معنای بازار جدید، برای بغداد به معنای کاهش ریسک تامین انرژی است. به معنای حفظ بخشی از نقش ترانزیتی ایران، از نگاه برخی بازیگران، این گزینه در افق

حمید ملازادہ

واشنگتن به بغداد برای توقف واردات گاز ایران، همزمان با تشدید کارزار فشار حداکثری علیه تهران، فراتر از یک اختلاف تجاری است. آمریکا می‌کوشد هزینه فشار اقتصادی بر ایران را به عراق منتقله این و منتقل کند؛ اما آنکه عراق هنوز از نظر زیرساختی و اقتصادی آماده قطع این وابستگی نیست. این فشار البته تازه نیست؛ واشنگتن از سال ۲۰۰۸ واردات به کاهش واردات گاز ایران اوداداشته، اما مقام‌های عراقی همواره تأکید کرده‌اند ایران بافتن جایگزین به زمان نیاز دارند؛ زیرا گاز ایران مستقیماً به پایدار شبکه برق عراق می‌گردد و به لحاظ قیمت، هم به نسبت به

سایر رقیبا مقرون به صرفه تر است. اکنون این فشار در شرایطی تشدید شده که برق همچنان یکی از آسیب پذیرترین بخش های اقتصاد عراق بوده و نیروگاه های مهم مرکز و جنوب به گاز ایران وابسته اند.

دولت عراق برای تأمین برق این کشور به ۵۳ هزار مگاوات برق نیاز دارد و حدود ۱۲ هزار مگاوات آن با واردات ۳۰ میلیون مترمکعب گاز از ایران تولید می‌شود. در چنین شرایطی، دانشکنان عملاً از بغداد می‌خواهد وابستگی را کنار بگذارد که جایگزین آن هنوز آماده نیست. از همین رو، پرونده کار دیگر برای یک معامله انرژی نیست؛ به ازومنی برای استقراال ریسک تازری عراق و توان بغداد برای انتخاب میان فشار آمریکا و امنیت برق خود تبدیل شده است. به عبارت ساده، مساله برای بغداد فقط تأمین سوخت نیست، مساله حفظ برق است. وقتی قطع قطعی گاز ایران در گذشته به خروج چند هزار مگاوات از ظرفیت نیروگاهی عراق منجر شد، دولت عراق نمی‌تواند ریسک قطع کامل جریان را صرفاً بر اساس ملاحظات تأمین برق بداند. در نتیجه، مقاومت بغداد از نمی‌توان به معنای حمایت سیاسی از تهران تفسیر کرد. بخشی از این مقاومت‌ها واکنش مستقیم یک دولتی به محدودیت‌های فنی و هزینه‌های اجتماعی قطع عرضه است.

برای آمریکا اما معادله متفاوت است. از نگاه واشینگتن، ادامه خرید گاز از ایران تنها یک معامله سیاسی نیست؛ این تجارت به تهران درآمد، ارتباطات اقتصادی و اهرم نفوذ سیاسی در منطقه را می‌دهد. بنابراین، قطع این جریان می‌تواند حلقه فشار اقتصادی بر ایران را تکمیل کند. اهمیت عراق برای آمریکا نیز دقیقاً از همین جناسی می‌شود: اگر بغداد مجبور شود وابستگی خود را کاهش دهد، تهران یکی از بازارهای مهم بویگی از کانال‌های تثبیت نفوذ اقتصادی دولت در منطقه را دست‌خود دارد. در مقابل، دولت عراق مانند بوریسک‌ها ریسک کرده است: ریسک تحریم در برابر ریسک خاموشی. فشار آمریکا هزینه سیاسی تعامل با ایران را بالا می‌برد؛ اما هزینه سریع گاز ایران می‌تواند هزینه سیاسی ملموس‌تری برای شهروندان عراقی داشته باشد. در کشوری که هنوز فاصله بزرگی میان تولید و تقاضای برق وجود دارد، افت تولید نیروگاه‌ها به‌تنها مسأله‌ای فنی نیست، بلکه موضوعی اجتماعی و سیاسی است. بنابراین موضوع برق عراق طبیعی است که بر توانایی در جایگزینی فوری گاز ایران تأکید کند. ایران نیز انرژی‌های روستایی برای حفظ این بازار دارد. صادرات گاز به عراق علاوه بر درآمد احتمالی، برای تهران یک ابزار اقتصادی و ژئوپلیتیک است. وابستگی نیروگاه‌های عراقی به گاز ایران، به تهران امکان می‌دهد روابط انرژی خود با بغداد، به‌ویژه با یکی از اعضای درجه‌دو تبدیل کند. البته این اهرم محدودیت‌هایی هم دارد؛ ایران خود با سنگتانی عرضه گاز مواجه است. و تجربه سه سال‌های گذشته نشان داده که صادرات در دوره‌های اوج مصرف داخلی می‌تواند تحت فشار قرار گیرد. بنابراین ارزش واقعی بازار عراق برای تهران فقط در حجم صادرات نیست، بلکه در تداوم یک رابطه راهبردی انرژی است. در سمت دیگر، با بزرگنمایی جایگزین

شکاف میان امنیت منابع و امنیت کریدورها
توهم تنوع مسیرهای انرژی

سال‌ها یک نسخه ساده برای امنیت انرژی ترویج می‌شد: مسیرها را متنوع کنید. اگر تنگه‌ها را نامنساند، نفت را از دریای سرخ فرستید. یا با متدب شکل پیدا کرد، به سوئز و خط لوله سومد (SUMED Pipeline) بروید. اگر خاورمیانه پررنگ شد، به دریای سیاه، خطوط لوله زمینی بنادر جایگزین بکشد. این منطق در ظاهر کاملاً اقتصادی است و باستانی به یک مسیر، برای هر یک می‌داند. پس باید مسیرهای بیشتری ساخت. هر انرژی ۲۰۲۶ اما یک ضعف جدی در این استدلال آشکار کرده است: همه مسیرهای جایگزین، و از جایگزین نیستند، ممکن است نقشه تاجران جهان را به خط لوله، بنادر، کانال‌ها و کوردهای جدید باشد. اما اگر این مسیرها در نهایت به چند گلوگاه محدود وابسته باشند، تنوع روی نقشه لزوماً به معنا تنوع در واقعیت نیست. این همان چیزی است که می‌توان آن را «تنوع متنوع مسیرهای انرژی» (Diversification of Energy Route) نامید. بحران امروز بیش از آنکه بحران کمبود نفت باشد، بحران دسترسی به نفت (Access to Oil) است؛ نفت وجود دارد، اما مسیر آن اقتصادی برای رساندن آن مصرف‌کننده در حال کمپاب شدن است.

تنگه هرمز: گلوگاهی که جایگزینش هم گلوگاه است

اهمیت هرگز دقیقاً در همین جا آشکار می‌شود: در اقتصاد انرژی، مسئله فقط تولید نفت نیست، بلکه تولید بهینه آن است. به‌عنوان مثال، در ایران، به‌شماره ۸ میلیون بشکه نفت در روز از این تنگه عبور می‌کند؛ اما در ادامه این رقم به کمتر از ۲ میلیون بشکه رسید. هم‌زمان، نفت در داخل خلیج فارس انباشته شد و بالايشگاه‌ها سواهی برای دریافت محموله‌ها را به‌محدودیت مواجه می‌شدند. این وضعیت یک واقعت بنیادی اقتصاد انرژی را به‌عرضه می‌کشد: عرضه نفت فقط به میزان تولید وابسته نیست، بلکه قابلیت انتقال (Transportability) نیز عامل است. ممکن است میلیون‌ها بشکه نفت در مخازن کشورها تولید کنند و وجود داشته باشند، اما اگر نتوانش آن‌ها را به یک گلوگاه عبور کرد، آن نفت در بازار جهانی عملاً «عرضه» محسوب نمی‌شود. اینجا مفهوم عرضه موثر (Effective Supply) می‌آید: یعنی نفتی که نه فقط تولید شده، بلکه در زمان مناسب، به‌هزینه قابل قبول و با مسیر قابل اتکامی به‌صرفه مصرف‌کننده برسد. از همین منظر، یک تنگه بزرگ می‌تواند در اقتصاد جهانی شکاف، ارزش ژئواکونومیک (Geoeconomic Value) بیشتری از یک میدان نفتی عظیم پیدا کند. اما درست‌تر آن است که هرگز نقطه، یک پرسش مهم‌تر مطرح می‌شود: اگر هرگز

«نوبت اول»

آگهی فراخوان مناقصه

**شرکت صنایع فولاد آلیاژی پاسارگاد (سهامی خاص) در بابی کششی، به اشتغال حقیقتی با حقوقی واجد شرایط برای تهیه و ساخت یک عدد دلتای کوره قوس الکتریکی ظرفیت هزار تن شرکت صنایع فولاد آلیاژی پاسارگاد (سهامی خاص) موضوع مناقصه؛ به صورت DDP و یا هر چه در این خصوص تعیین شود در مناقصه؛ ضمانت نامه بانکی ری پاسارگاد داردندی حساب بانکی شماره ۹۵۱۱۰۱۱۰۹۵۱۱۱۲۴۶۳۷۰۲۰۵۸۱۳۲۵۹۹۵۱۱۱
در دریافت اسناد کلیه متقاضیان محترم می توانند از تاریخ بازبانک پاسارگاد:
lou@pascosteel.com و p.rahimi@pascosteel.com
شماره تلفن: ۰۲۱-۸۳۸۷۸۷۸۷ تا ۰۲۱-۸۳۸۷۸۷۸۸**

بیر خانه دفتر مرکزی و مناقصه گزار اقدام نمایند. مناقصه اهد شد.

اختیار تولید کننده نیست؛ در اختیار کنترل کننده مسیر نیز هست. کشوری که نفت تولید می کند اما مسیر صادرات آن را می ست، ممکن است بخشی از قدرت اقتصادی خود را از دست بدهد، در مقابل، کنترل یک تنگه، بندر، کانال، خط لوله یا شبکه لجستیک حیاتی می تواند پذیرش تولید حتی یک شرکت نفت، بر امنیت عرضه و قیمت جهانی اثر بگذارد. اینجاست که دواگوموس و ادر میدان می شود، همزمان با المندوب سوئز صرفاً عوارض جغرافیایی نیستند؛ ادراک بارایی آنها را ژئواکونومیک (Geo-economic Assets) هستند و اثرات آنرا نقشه ناشی می شود که در اتصال تولید کنندگان به بازارهای مصرف ایفا می کنند. بنابراین، پرسش آینده دیگر این نیست که چند مسیر انرژی داریم؟ یا پرسش مهمتر این است که چند مسیر اقتصاد مستقل و مقاوم در برابر شوک ها داریم؟ بسته باشند، آنچه توسعه مسیر (Route) (Diversification) نامیده شده، در واقع بیش از تنوع ظاهری (Nominal Diversity)، نیست. تنوع واقعی زمانی شکل می گیرد که یک مسیر بتواند در زمان بحران، بدون قرار گرفتن در معرض همان ریسک ژئوپلیتیک، صرفاً از توجهش از مسیر اصلی راجد حبس. در غیر این صورت، چنان مسیرهای بیشتری ندارد؛ فقط گلوگاه های بیشتری برای انتقال همان ریسک دارد؛ و شاید بهترین پیمان برای همان ۲۰۶ همین باشد: گلوگاه حذف نشده است؛ فقط از تقاضای تقاضای دیگر منتقل شده است.

برآورد‌های موجود نشان می‌دهد تداوم اختلال می‌تواند ماهانه تا حدود ۷ دلار برای هر قیمت هر بشکه بقی‌زاید و در سار سوهای شدید، نفت ۱۲۰ تا ۱۵۰ دلار بینطرز شدت باشد؛ اما با وجود ۱۵۰ دلار مهم‌ترین بخش داستان نیست. مساله اصلی این است که بازار جهانی نفت در حال کشف چنان‌که آسیب‌پذیری قدیمی با هزینه‌ای جدید است. جهان برای تولید نفت می‌باید دراز سرمایه‌گذاری کرده، اما برای تضمین مسیر عبور آن به همان اندازه سرمایه‌گذاری نکرده است. این همان شکاف میان امنیت منابع (Resource Security) و امنیت بدورها (Corridor Security) است و بحران امروز نشان داده که دومی ممکن است از اولی مهم‌تر باشد. بنابراین، شاید لازم باشد تغییرات انرژی از نو نوشته شود. امنیت انرژی دیگر صرفاً به معنی داشتن ذخایر نفت، قراردادهای بلندمدت یا تولیدکنندگانی متنوع نیست. امنیت انرژی یعنی داشتن مسیرهای ایمن و مستقل، ظرفیت‌ها، ذخایر کافی و گزینه‌های فراوان در برابر شوک ژئوپلیتیک. اگر چنین ظرفیتی وجود نداشته باشد، تنوع مسیرها فقط یک توهم است. در اقتصاد جهانی امروز، نفت ممکن است کاروان باشد، اما مسیر امن برای رانندگی آن به بازار، کالای کمیاب است و درست همین جاست که هرگز اهمیت خود را نشان می‌دهد: نه به عنوان تنها مسیر برای جهان، بلکه به عنوان زمان‌یکه واقعات بزرگتر؛ اینکه در عصر ژئواکونومی، کسی که گول‌گزار کنترل می‌کند، از همان تولیدکننده نیست؛ اما می‌تواند قیمت امنیت را تعیین کند.

دچار اختلال شود، جایگزین آن چیست؟ پاسخ اولیه به نظر روشن بود. عربستان سعودی خط را اختلال در هوز، بخشی از صادرات خود را از مسیر خط اول شرقی (East-West Pipeline) به بندر نیو مکزیک کرد. از ماه آوریل، روزانه حدود ۲ تا ۳ میلیون بشکه نفت از این مسیر عبور می‌کرد؛ یعنی تقریباً نیمی از صادرات روزانه عربستان در سال ۲۰۰۱. روی کاغذ، این قیفا همان چیزی است که سیاست تنوع مسیرهای انرژی (Energy Route Diversification) وعده می‌دهد: اگر یک گلوگاه از کار افتاد، مسیر دیگری فعال شود. مثلاً، اما در ادامه مسیر عبور نشان می‌دهد. نقش کل در هوزم عبور نمی‌کنند، برآی رسیدن به بازارهای آسیایی باید از بابا المندب عبور کند و بابا المندب نیز از گنبد در معرض همان ریسک تنوع مسیرهای انرژی گرفته‌است. اینجاست که مفهوم هوزم تنوع مسیرهای انرژی معنا پیدا می‌کند. مسیری که نشده است، ریسک فقط جایگاه‌شده است. در واقع، مسیر جایگزین زمانی جایگزین واقعی، هاست که انظر جغرافیایی استقل از گلوگاه نخست باشد. در غیر این صورت، آنچه روی نقشه به عنوان تنوع مسیر دیده می‌شود، در عمل چیزی جز مسیر انتقال (Risk Transfer) نیست. به بیان ساده‌تر، جهان برای دور زدن هوزم مسیر ساخته است اما اگر مسیر جدید خود به بابا المندب وابسته باشد، فقط نقطه آسیب‌پذیر تغییر داده است. گلوگاه هدف نشده، گلوگاه جایگاه‌شده است و این شاید مهم‌ترین درس ژئواکونومیک بحران کنونی باشد: در بازار جهانی انرژی، داشتن یک مسیر بیشتر لزوماً به معنای امنیت بیشتر نیست. نه امنیت ایجاد می‌کند، داشتن مسیرهای واقعاً مستقل، ظرفیت‌های اضافی (Spare Capacity) و تنوع عبور از شوک‌های هم‌زمان است. در غیر این صورت، خود مسیرها ممکن است تنها یک توهم آماری باشد؛ توهمی که در زمان آرامش اطمینان بخش به نظر می‌رسد، اما در نخستین بحران بزرگ آشکار می‌کند که جهان همچنان به همان چند گلوگاه محدود وابسته است.

« بازگشت ساختار وارونگی: هندسار بازار نفت
بازار نفت معمولاً رادتر از سیاستمداران
شمارد می دهد. یعنی ساختار وارونگی
(Backwardation)، یعنی بالاتر بودن قیمت نفت
در تحویل فوری نسبت به آینده، نشان می دهد بازار
بیش از آنکه نگران کمبود بلندمدت باشد، از اختلال در
عرضه کالای صادرات و درواش درستی به محموله های
موجود حراسا است. همانا، افزایش قیمت بنزین،
گازوئیل و سوخت جت نشان می دهد بحران از بازار
نفت خام عبور کرده و در حال انتقال به اقتصاد واقعی
است. در چنین شرایطی، گلوگاه انرژی (Energy
Chokepoint) می تواند به عنوان انرژی (Energy
Chokepoint) تبدیل شود؛ زیرا افزایش هزینه انتقال
انرژی، تنها قیمت سوخت را بالا نمی برد، بلکه هزینه
حاصل و نقل، تولید، برق و پخش و توزیع را هم
کالاهای قیمتی را نیز تحت فشار قرار می دهد.

اهمیت بحران اما فراتر از قیمت نفت است. در اقتصاد جهانی شبکه‌ای، قدرت انرژی دیگر صرفاً در

 شماره مناقصه: ۴۰۵/۱۲۳
زیابی کیفی

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی

شرکت صنایع فولاد آلیاژی باسار گاد (سهامی خاص)، در نظر دارد خرید، بارگیری، حمل و تخلیه کالای موضوع این فراخوان را از طریق برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی کیفی، به اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط و اگذاذ نماید.

موضوع مناقصه: خرید ۶ عدد دلتای کوره فوس الکتریکی (EAF Roof Delta Section).

مناقصه گرا: شرکت صنایع فولاد آلیاژی باسار گاد (سهامی خاص).

[illegible]

مهمات شرکت در مناقصه: شرکت کنندگان می توانند از تاریخ انتشار آگهی تا پایان وقت اداری ۱۴۰۵/۰۶/۱۶، نسبت به تحویل پاکت مهر و موم شده حاوی اسناد تکمیل شده مناقصه به دبیرخانه دفتر مرکزی و مناقصه گزار اقدام نمایند. مناقصه گزار در قبول یا رد هر یک از پیشنهادها مختار است و هیچ گونه اعتراضی از سوی شرکت کنندگان در این خصوص پذیرفته نخواهد شد.

شرکت صنایع فولاد آلیاژی یاسارگاد

سینا دارو
Sina Darou

آگهی مناقصه عمومی

شرکت لایبراتورهای سینادارو (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به مناقصه خرید انواع پلی اتیلن به شرح ذیل اقدام نماید.

ردیف	شرح	مقدار	واحد
۱	پلی پروپیلن جامپلین EP548R تزریقی (پتروشیمی جم)	۲۰,۰۰۰	کیلوگرم
۲	پلی اتیلن لودنسیتی بادی تزریقی LH0075	۲۰۰,۰۰۰	کیلوگرم
۳	پلی اتیلن هایدنسیتی تزریقی HD52518 (پتروشیمی جم)	۸۰,۰۰۰	کیلوگرم
۴	پلی اتیلن لودنسیتی تزریقی L1922T (شرکت ملی صنایع پتروشیمی)	۱۰,۰۰۰	کیلوگرم
۵	پلی اتیلن لودنسیتی LF0200 (پتروشیمی بندرامام)	۳۰,۰۰۰	کیلوگرم

بدینوسیله از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در این زمینه که دارای سوابق و تجربه کاری می باشند دعوت به عمل می آید تا جهت اطلاع از شرایط مناقصه و دریافت اسناد و مدارک به آدرس تارنمای WWW.SINADAROU.COM مراجعه نمایند. ضمناً جهت تحویل اسناد تکمیل شده از تاریخ **دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۲ لغایت دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۹** از ساعت ۹:۰۰ الی ۱۶:۰۰ به واحد حراست شرکت واقع در کیلومتر ۱۵ جاده مخصوص کرج، بلوار ۵۲، خیابان شهید گمنام اقدام نمایند.

آگهی
مناقصه عمومی

شرکت لایراتوارهای سینادارو (سهامی عام) در نظر دارد نسبت به
مناقصه خرید ۱ دستگاه پرینتر صنعتی مدل Sartocheck 16290
اقدام نماید.

بدینوسیله از کلیه اشخاص حقوقی فعال در این زمینه که دارای سوابق و تجربه کاری می باشند دعوت به عمل می آید تا جهت اطلاع از شرایط مناقصه و دریافت اسناد و مدارک به آدرس تارناما WWW.SINADAROU.COM مراجعه نمایند. ضمناً جهت تحویل اسناد تکمیل شده از تاریخ **دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۲ لغایت دوشنبه ۱۴۰۵/۰۶/۰۹** ساعت ۹:۰۰ الی ۱۶:۰۰ به واحد **درخواست شرکت واقع در کیلومتر ۱۴ جاده مخصوص کرج، پلاور ۵۲**، خیابان شهید گمnam اقدام نمایند.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده
شرکت مشاور سرمایه گذاری فرین (سهامی خاص)
 به شماره ثبت ۵۶۲۲۰۶ با شناسه ملی ۱۴۰۱۱۷۱۷۱۷

بدینوسیله از کلیه صاحبان محترم سهام شرکت دعوت به عمل می‌آید در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که رأس ساعت ۱۰:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴ به نشانی: تهران، بلوار نلسون ماندلا، کوچه یزدان پناه، پلاک ۴۰، طبقه ۵، واحد ۲۵ تشکیل می‌گردد، حضور به هم رسانند.

دستور جلسه:

- بررسی و اتخاذ تصمیم در خصوص افزایش سرمایه شرکت بر اساس مجوز صادره از سازمان بورس و اوراق بهادار.
- اصلاح ماده ۷ اساسنامه
- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده می باشد.

هیأت مدیره